

GAZETA NARODOWA

Pismo narodowe rzymsko-katolickie dla Ludu, poświęcone sprawom wsi polskiej.

Abonament przy odbiorze w eksped. mies. zł. 0,85 kwart. zł. 2,55, z dost. poczt. w. koszt. manip. „ 1,04 „ „ 3,12, pod opaską w Polsce - - - „ 1,00 „ „ 3,00, w agenturach - - - - - „ 0,95 „ „ 2,85.

Wychodzi we wtorek, czwartek i sobotę.

Adres Redacji i Administracji: Toruń, św. Katarzyny 4. Telef.: 57. 300 i 888.

Konto czekowe P. K. O. 200 695.

Ogłoszenia przyjmują wszystkie Biura Reklamowe po cenach oryginalnych. Cena za wiersz milimetry na stronie 7-lamowej 10 groszy. Reklamy za wiersz mm. na stronie 4-lamowej 20 gr. Przy powtórzeniach rabat.

Nr 38

Toruń - Poznań, wtorek 28 marca 1927

Rok 5

Oredzie biskupów.

(Robota masonerji. — Wystąpienia przeciw Kościołowi. — Prasa i sekciarstwo. — Niebezpieczeństwa. — Nadzieja poprawy.)

Przestrogi biskupów polskich, skierowane do całego narodu, odpowiadają całkowicie groźnej rzeczywistości. Każdego niemal dnia wychodzą na jaw szczegóły przygotowań, zmierzających do walki z Kościołem katolickim. Dlatego wyraźne i mocne słowa najwyższych pasterzy nie tracą wcale znaczenia, lecz przeciwnie — ich wartość i słuszność potwierdza się w całej rozciągłości.

Na szczególną uwagę zasługuje ta okoliczność, że dostojnicy kościelni przypomnieli narodowi niebezpieczeństwo grożące ze strony masonerji. Gdy polska prasa narodowa wskazywała na tę tajną organizację, która chce opłacać swoimi niewidocznymi sieciami wszystkie społeczeństwa i kraje — wówczas nasławiano się z nas i szadzono, że widzimy urojone straszaki własnej wyobraźni.

Dzisiaj wysiłki masonerji są już tak widoczne, a obrona katolickich i narodowych żywiołów tak konieczna, że biskupi polscy, nawiązując do dawniejszych wysiłków, ponowili swoje pasterskie zlecenia:

— „W przeszłorocznych zjazdach katolickich wezwano katolików do zszeregowania się ku obronie rodziny chrześcijańskiej, zagrożonej projektami ustawodawczymi, godzącymi w podwaliny rodzin przez śluby cywilne i rozwody.

Padły też ostrzeżenia przed szerzącą się w Polsce agitacją masonerji, która, wiążąc swych członków posuśszestwem dla ludzi obcych, nieraz interesom Polski wrogich, zagraża nie tylko Kościołowi, lecz i państwu”.

Obóz katolicko-narodowy może być zadowolony z tego, że spełnił swój obowiązek, przestrzegając od wielu lat przed tą samą tajną robotą masonerji, o której mówi nam odezwa biskupów. Jest to bowiem dowód, że nasza ocena stosunków jest słuszna i prawdziwa.

Oredzie duszpasterzy zawiera jeszcze kilka doniosłych spostrzeżeń pod względem politycznym. Biskupi polscy stwierdzają że religii i Kościołowi zagrażają wielkie niebezpieczeństwa nie tylko z powodu zaniku gorliwości chrześcijańskiej w życiu prywatnym, ale o wiele groźniejsze są może polityczne wysiłki, zmierzające do zmiany ustawodawstwa państwowego na niekorzyść Kościoła. W odezwie znajdujemy nawet wzmiankę o wrogich wystąpieniach pewnej części prasy i o popieraniu sekciarstwa przez wpływowe czynniki. Kto umie czytać i myśleć, ten zrozumie, o kim mówią poniższe słowa dostojników kościelnych:

— „Na wspólnych konferencjach naszych, zarówno dawniej odbytych, jak i obecnie, omawialiśmy, oprócz spraw, związanych z konkordatem, przede wszystkim niebezpieczeństwa, grożące religii i Kościołowi w Polsce.

Niebezpieczeństwa te są znane: projektowany zamach na sakrament małżeństwa, uchwalenie się publiczne, a bezkarne w zepsuciu obyczajów, w rozpasaniu w tańcach i publicznych widowiskach, nagrawających się z wymagań przyzwoitości i poczucia moralnego, w sprzedawaniu i wystawianiu na widok publiczny wydawnictw pornograficznych, dalej uderzanie pewnej części prasy na religie i

Kościół, szerzenie się sekciarstwa, dzieki poparciu wpływowych czynników.

Ostrzegaliśmy i ostrzegamy, że przez to wszystko otwiera się w Polsce naścież wrota dla anarchji moralnej i komunizmu” —

Trzeba się zastanowić nad temi uwagami: Bezkarne psucie obyczajów, publiczne sprzedawanie i wystawianie wydawnictw i widowisk pornograficznych (gdzie są władze?), napaści prasy na Kościół (wiadomo, jaka to prasa!), popieranie sekciarstwa przez wpływowe czynniki i t. d. Czy to nie jest wyraźne? A w końcu to prawdziwe, słuszne i bolesne ostrzeżenie, że „przez to wszystko otwiera się w Polsce naścież wrota dla anarchji moralnej i komunizmu”.

Biskupi polscy zaznaczają jednak, że widzą także pracę dobrą i pożyteczną zarówno wśród zrzeszeń społecznych, jak i wśród stronnictw politycznych, które z odwagą głoszą hasła odrodzenia religijnego i nie wchodzą w żadne kompromisy w tych sprawach. Duszpasterze cieszą się temi chwalebniemi objawami:

— „Jakkolwiek sami stoimy ponad partjami, to jednak oceniamy w peł-

ni ten zdrowy odruch w życiu publicznym.

Błogosławimy tym szlachetnym poczynaniom i wysiłkom, by wyjść nareszcie z nieszczęsnej polowiczności, by otwarcie i publicznie wyznać Chrystusa, by pod Jego sztandarem jednoczyć się w służbie Bogu i Ojczyźnie” —

Wzywają, ażeby „wyjść z nieszczęsnej polowiczności”, której — niestety tak wiele w Polsce! Są bowiem ludzie, którzy na obie strony pragną uchodzić za „swoich” i dlatego „świecą P. Bogu świeczkę, a diabłu ogarek”. Tu nie chcą się narazić, a tam pragną mieć spokój. Otóż do nich odzywa się ojcowski głos biskupów polskich i nakazuje im „jednoczyć się w służbie Bogu i Ojczyźnie”. Czy to hasło jest dla nas nowe? Nie! Ale radość jest nowa, radość z tego powodu, że najwyżsi dostojnicy Kościoła ogłosili je ponownie w sposób uroczysty, jako program na czas najbliższy.

Oredzie biskupów powinno mieć wpływ nie tylko na poprawę życia prywatnego, ale przede wszystkim na oczyszczenie i uporządkowanie życia politycznego, bo z tej strony zagrażają religii i Kościołowi bodaj największe niebezpieczeństwa w chwili obecnej.

Do Jugosławji wyjeżdża komisja śledcza dla zbadania przyczyn zatargu włosko-jugosłowiańskiego.

Paryż (AW).

Jak donosi „Matin”, rządowi jugosłowiańskiemu ma być przedstawiony projekt wysłania komisji śledczej do zbadania przypuszczalnych zbrojeń na granicy jugosłowiańsko-albańskiej. Według „Petit Parisien”, każde z uczestniczących w podkomisji państw

będzie miało prawo wysłania po 2 przedstawicieli. Jak twierdzi „Petit Journal” nawet po 3-ch przedstawicieli. Komisja składałaby się z przedstawicieli Anglii i Francji, jako państw neutralnych oraz z obserwatorów Włoch i Jugosławji.

W Chinach cisza przed burzą.

Państwa koncesyjne wysyłają posiłki. — Wielki korpus ekspedycyjny Ameryki. — Okrucieństwa Chińczyków.

Londyn (AW).

W dalszym ciągu nie jest pewnym, czy w mieście nie znajdują się jeszcze inni obywatela obłożeni przez sfanatyzowany tłum i maruderów armji kantonńskiej. Również atmosfera w Szanghaju staje się coraz bardziej napiętą. Część żołnierzy armji kantonńskiej w przebraniach cywilnych przedostała się na terytorium koncesji francuskiej, a nawet usiłowała szturmować pozycje obronne francuskie. Część z tych żołnierzy została zabita. Według doniesień „Daily Telegraph” położenie w Szanghaju przypomina chwilę ciszy przed burzą.

Interwencja Czan Kai Szeka?

Londyn (AW).

Głównodowodzący armji kantonńskiej gen. Czan Kai Szek i komendant Szanghaju gen. Pai Czong Szi mieli oświadczyć, że życzą sobie pokojowego uregulowania wczorajszych wypadków pod Nankinem. Gen. Czan Kai Szek polecił oświadczyć japońskiemu konsulowi w Nankinie, że aczkolwiek nie zna powodu ostrzeliwania Nankinu przez okrety wojenne państw zagranicznych, jednak wojska kantonskie nie będą występowały wrogo przeciw Anglii i Ameryce. Czan Kai Szek ma sam przybyć do Szanghaju, aby zlikwidować nieporozumienia. W nocy swej zwróconej do japońskiego konsula prosi on o zakomunikowanie

tę oświadczenia również władzom brytyjskim i amerykańskim z gorącym życzeniem zaprzestania kroków nieprzyjacielskich.

Okrucieństwa Chińczyków.

Londyn, 27. 3. (Pat.)

Stan zdrowia konsula brytyjskiego w Nankinie, rannego w czasie ostatnich zajęć jest coraz lepszy. Konsul znajduje się obecnie na pokładzie krążownika „Esmeralda”. Rany jego pomimo uszkodzenia kości nie są poważne. Pewien lekarz angielski, który zginął podczas zajęć w Nankinie, został zamordowany w szczególnie okrutny sposób. Po obcięciu mu palców w celu odebrania pierścionków, napastnicy pozwolili mu wyjść z domu, pozornie darując życie, zaraz jednak po wyjściu padł on ugodzony kulami.

Wysyłka amerykańskich sił zbrojnych.

Nowy Jork (AW.)

Na wiadomość o ostatnich wypadkach w Nankinie wydano rozkaz natychmiastowej wysyłki 1500 żołnierzy marynarki do Chin. Zarządzono również pogotowie 3800 żołnierzy w Kali forni do natychmiastowego odjazdu. Z San Diego wyruszyło do Chin 26 samolotów wojennych z 65 lotnikami amerykańskimi.

Spalenie kościoła w Nankinie.

Szanghaj, 27. 3. (Pat.)

Według wiadomości ze źródeł japońskich, kościół katolicki w Nankinie został ograbiony i spalony.

Paryż, 27. 3. (Pat.)

„Matin” donosi z Szanghaju ze źródeł angielskich, że w centrum koncesji francuskiej szerzy się olbrzymi pożar, którego przyczyna dotychczas jest nieznaną.

Ekspedycja włoska do Szanghaju.

Jak donosi „Popolo di Roma”, krążownik „Volta” i statek „Venetia” odplynęły do Szanghaju, mając na pokładzie oddział żołnierzy, który będzie tam wysadzony na ląd. W ten sposób Włochy będą posiadały w Szanghaju tysiąc żołnierzy.

40.000 dolarów za zbadanie śpiączki.

Podczas odwiedzin grobu swego syna na cmentarzu w Szpandawie pod Berlinem przywołaną została żona emeryta „Kurjer Wileński” narzeka na stosunek ludności białoruskiej do państwowości polskiej, nawołując do stosowania pozytywnych środków dla wytworzenia psychiki zaufania wśród szerokich mas miejscowej ludności:

— Wszyscy pamiętamy, jak świetnie rozumieli te sprawy okupanci niemieccy. Oczekiwani przez zaleknioną ludność z uczuciem trwogi i nienawiści, nie znając języka, zwyczajów i tradycji umieli w ciągu paru lat swych rządów zasłużyć u chłopu białoruskiego na szacunek i zaufanie.

Sprawy polskie.

Z Obozu Wielkiej Polski.

Warszawa, 28. 3. (A. W.)

W dniu wczorajszym w sali Towarzystwa Wiołarzy w Warszawie odbył się zjazd okręgowy Obozu Wielkiej Polski. — Obrady trwały cały dzień, przyczem wysłuchano sprawozdań oboznych województwa warszawskiego, okręgów białostockiego, podlaskiego i radomskiego, gdzie w przeciągu ostatniego czasu O. W. P. wzmógł swą działalność. Wieczorem w trakcie obrad przemówienie wygłosił Roman Dmowski.

Zmiany w dyrekcji Banku Gospodarstwa Krajowego.

Warszawa, 28. 3. (A. W.)

Ustąpienie prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego J. K. Steczkowskiego, aczkolwiek prawdopodobne, nie jest jeszcze ostatecznie przesądzone. Czy jest jeszcze skłonienia p. Steczkowskiego do cofnięcia rezygnacji. W charakterze prawdopodobnych kandydatów na prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego, w razie ustąpienia p. Steczkowskiego, wymieniani są pos. Byrka (Piast), Michalski (Ch.N.), wiceprezes Banku Gospodarstwa Krajowego p. J. Ossowski (Wyzwolenie), wiceprezes Banku Polskiego Młynarski, oraz wiceprezes rady nadzorczej Banku Handlowego p. Wieniawski. Z wymienionych kandydatów duże szanse przejścia ma J. Ossowski.

Zmienić ordynację wyborczą.

Warszawa, 28. 3. (A. W.)

Wczoraj w sali Koloseum odbył się wiec ZLN., na którym przemawiali prof. R. Rybarski i pos. Rowicki. Mówcy uzasadnili konieczność przeprowadzenia zmiany ordynacji wyborczej, z uwzględnieniem kultury politycznej, różnej w poszczególnych dzielnicach państwa. Przyjęta została rezolucja domagająca się przeprowadzenia zmiany ordynacji wyborczej zmniejszają-

tej liczbę mandatów poselskich i senator-
skich.

Kredyty w Banku Polskim dla handlu polsko-rosyjskiego.

Warszawa, 28. 3. (A. W.)

Po dłuższych pertraktacjach, rosyjsko-
polskie towarzystwo „Sowpoltorg” otrzy-
mało w Banku Polskim kredyt w wysoko-
ści pół miliona rubli, zabezpieczonych gwa-
rancją sowieckiego Banku Państwowego.
Kredyt ten ma być zużyty przez „Sowpoltorg”
na uintensywnienie wymiany hand-
lu pomiędzy Polską a Sowietami.

Pierwsza matura polska w Gdańsku.

Gdańsk, (Pat.)

W dniach od 14—18 marca rb. odbywa-
ły się w Gimnazjum Polskim w Gdańsku
pisemne egzaminy pierwszych maturzy-
stów, a w dniu 25 marca egzamin ustny
przed komisją, składającą się z profesorów
gimnazjum i dyrektora zakładu p. Augu-
styńskiego, jako przewodniczącego. Do eg-
zaminów przystąpiło 6 uczniów i jedna uc-
zenica. Wynik egzaminu był dla wszyst-
kich pomyślny. Uzyskane przez abiturjen-
tów świadectwa dojrzałości zostały przez
Ministerstwo W. R. i O. P. uznane za rów-
noważne ze świadectwami państwowych
zakładów w Polsce, wskutek czego upraw-
niają do wstąpienia na wszystkie uniwer-
sytety polskie i te zagraniczne, z których
rządami Polska zawarła konwencję nau-
kową, i wreszcie na politechnikę gdańską.

Ta pierwsza matura polska w Gdańsku
jest ważnym momentem w dziejach zakła-
du, jak również wielkim świętem całego
społeczeństwa polskiego w Gdańsku. Toteż
zakład wspólnie z Polską Macierzą Szkol-
ną i kołem rodzicielskim uroczysto ob-
chodzić będzie ten dzień, w dniu 2 kwiet-
nia rb. Po nabożeństwie w kościele św.
Józefa o godz. 10.15 odbędzie się w gmachu
dyrekcji kolejowej, jako siedzibie Polskiej
Macierzy Szkolnej, uroczyste rozdanie
świadectw pierwszym abiturjentom, na
które zapowiedzieli swoje przybycie liczni
dostojnicy z całej Polski.

Wieczorem o godz. 6-ej tegoż dnia mło-
dzie gimnazjalna w salach stoczni gdań-
skiej odegrała tragedję Sofoklesa „Anty-
gona”.

Muzeum rapperswylskie

Warszawa 28. 3. (tel. wł.)

Muzeum polskie w Rapperswylu
przewiezione ma być do Polski i będzie
przyłączone do Centralnej Biblioteki
Wojskowej, której oddział, zawierają-
cy zbiory rapperswylskie zostanie wy-
odrębniony i pomieszczony w gmachu
podchorążówki.

O śmierci ks. Lubomirskiej.

Warszawa, 28. 3. (tel. wł.)

W pismach niedzielnych pojawiła
się wiadomość o tem, że we wnętr-
nościach zwłok ks. Lubomirskiej zna-
lezione drobne tłuczone szkło. Władze
sądowe śledcze komunikują, że bada-
nia ekspertów nie zostały jeszcze za-
kończone i pogląd na rodzaj śmierci
ks. Lubomirskiej nie został jeszcze
ustalony.

Pożar wsi.

Lwów, (A. W.)

Onegdaj przed południem wybuchł w
Brzezinach Belskich wielki pożar, który
strawił prawie całą wieś. Na ogólną ilość
56 zabudowań spłonęło doszczętnie 40,
należących do 16 gospodarstw. Pożar trwał
2 dni. Akcja ratunkowa była bardzo utru-
dniona ze względu na brak środków ratun-
kowych. Przyczyną pożaru była nieostroż-
ność dziecka, które wywołało pożar w jed-
nej z chałup.

Napad na pociąg pod Lwowem.

Lwów, (A. W.)

Na pociąg zdążający ze Lwowa do Sta-
nislawa na torze pomiędzy mostem
czerniowieckim a kulparkowskim wczoraj
o godz. 6-ej wieczorem napadli nieznani
sprawcy obrzucając go kamieniami. Wy-
bito wiele szyb, przyczem ranionych zosta-
ło 2 pasażerów.

Solidarność „międzynarodowego” proletariatu.

Gdańsk (AW.)

W związku z decyzją prezesa Rady
Portu o zatrudnieniu w zakładach
portowych 50 proc. Polaków, robotnicy
niemieccy w porcie, na ostatniem ze-
braniu protestacyjnym, upowaznili
przedstawicieli związków zawodowych
do skierowania interpelacji w tej spra-

wie za pośrednictwem senatu do Ligi
Narodów. Robotnicy uważają, że Pol-
ska wprowadzając do zakładów por-

towych swych robotników na zasadzie
decyzji prezesa rady portu, odebrałaby
chleb robotnikom gdańskim.

O rokowaniach handlowych z Niemcami.

Niejasne żądania „Germanji”.

Termin wznowienia rokowań handlowych
z Niemcami.

Warszawa, 28. 3. (A. W.)

Termin wznowienia rokowań niemiecko-
polskich o zawarcie traktatu handlowe-
go, ustalony będzie po pełnem uzgodnieniu
przez obie strony procedury i zakresu pro-
wadzenia rokowań.

W kołach rządowych mówią o możliwo-
ści odwołania z komisji kierującej roko-
waniami z Rzeszą Niemiecką o układ han-
dlowy, przedstawiciele izby parlamentar-
nej posła Diamanda i senatora Bartosze-
wicza.

Berlin, 27. 3. (Pat.)

Dzisiejsza „Germania” ogłasza zna-
mienny artykuł posła hr. Alfreda von
Oberndorffa o zatargu angielsko-rosyjs-
kim. Omawiając stanowisko Niemiec
wobec zagadnień wschodnich, autor

stwierdza m. in., że skuteczność europejskiej
polityki wschodniej jest uzależniona
przedewszystkiem od tego, czy między
Polską a Niemcami istnieć będą dobre
stosunki sąsiedzkie. Jeśli Polska zdecy-
duje się traktować obywateli niemieckich
i Niemców zamieszkałych na terenie Rze-
czypospolitej Polskiej z godnością, jaka
im się należy, to już ten sam fakt przy-
czyni się do usunięcia wielkiej zapory,
która uniemożliwia obecnie zbliżenie
między Polską a Niemcami. Ścisłe związki
gospodarcze z kolei doprowadzić muszą do
wzajemnego, dalszego zbliżenia obu
państw. Należy przypuszczać — kończy
autor — że mocarstwa zachodnie z rado-
ścią powitają rozwój stosunków w tym
kierunku. Posiadając przemożny wpływ
w Warszawie, mogą one nadać bieg spra-
wie. Zbliżenie między Polską a Niemcami
jest kwestją uzdrowienia stosunków euro-
pejskich.

Aresztowanie komunistów w Warszawie.

Ostatnio dokonano w Warszawie
licznych aresztowań w kołach komu-
nistów. Prasa warszawska donosi o
zlikwidowaniu centralnych ośrodków
komunizmu w Polsce. Wykryto sekretar-
jat generalny Centralnego komite-
tu Komunistycznej Partii Polskiej,
aresztując szereg osób. Stwierdzono
łączność organizacji komunistycznej z
Hromadą i N. P. Ch. i t. d.

(Tyle informacje prasy warszaw-
skiej. Z naszej strony chcielibyśmy
podkreślić urzędowe potwierdzenie
tych wiadomości a powtórnie zaznaczyć
że tylokrotnie już wykrywano organi-
zacje komunistyczne w Polsce wraz z
jej centralnymi władzami, że mimo-
woli nasuwa się pytanie, skąd biorą
się coraz to inne związki, sekretar-
jaty, władze naczelne e. t. c.)

Miljonowa armja kantońska

przeciw Europie. — Siły zbrojne cudzoziemców.

Szanghaj, (AW.)

Dowódca armji kantońskiej gen.
Paj-Czung-Dzi udzielił przedstawicie-
lom prasy wywiadu, w którym pod-
kreślił, iż armja kantońska jest w ca-
łem tego słowa znaczeniu armją naro-
dową i że wpływy komunistyczne są
w niej minimalne, aczkolwiek stosu-
nek do Rosji Sowieckiej jest przyjazny.
Armja narodowa posiada obecnie
przeszło 1 milion żołnierzy i liczy 41
dywizyj, podczas gdy jeszcze w lipcu
r. ub. liczyła zaledwie 7 dywizyj. Ge-
nerał wyraził nadzieję, iż najdalej z
końcem r. b. armja narodowa zdobędzie
Pekin. Przewiduje on również w
najbliższym czasie wybuch rewolucji

w Mandzurji, będącej pod władzą
Czang-Czo-Lina.

Morskie siły zbrojne cudzoziemców.

Szanghaj (AW.)

W chwili obecnej znajduje się na
wodach chińskich 75 okrętów wojen-
nych, należących do 8 różnych narodo-
wości. Z liczby tej 31 okrętów znajduje
się w Szanghaju, pozostałe zaś 44 roz-
rzucone są w 13 różnych punktach. W
okolicy Hańkou znajduje się 13 okrę-
tów, pod Nankinem 3. Jednakże w
związku z ostatnimi wypadkami dwa
krążowniki amerykańskie udały się z
Szanghaju do Nankinu.

Zatarg między Kantończykami a Francją.

Ultimatum organizacji robotniczych do rady miejskiej koncesji międzynarodowej.

Szanghaj, 27. 3. (Pat.)

„United Press”. Generał Czang-
Kai-Szek zażądał od komendanta
wojsk francuskich usunięcia barykad,
okalających koncesje cudzoziemskie,
gwarantując przytem całkowite bez-
pieczeństwo życia i mienia cudzo-
ziemców. Dowódca wojsk francuskich
odmówił temu żądaniu, wobec czego
gen. Czang-Kai-Szek wystosował do
niego ostre oświadczenie, które uwa-
żane jest za początek dyplomatycznej

ofensywy ze strony rządu kantońskie-
go przeciwko koncesjom międzynaro-
dowym.

Organizacje robotnicze wystosowa-
ły do rady miejskiej koncesji między-
narodowej ultimatum, aby do niedzie-
li w południe barykady zostały usunięte,
grożąc w przeciwnym razie straj-
kiem powszechnym. Rządy amery-
kański i japoński wysyłają pospiesz-
nie do Chin oddziały wojskowe.

Kronika telegraficzna

Egzekucja w Kołomyi.

Lwów, (A. W.)

Z Kołomyi donoszą, że w związku z za-
padłmi tu ostatnio dwoma wyrokami
śmierci na morderców posterunkowego po-
licji państwowej, przybywa do Kołomyi
kat, który dokona egzekucji.

Samolotem do bieguna północnego.

Nowy Jork (AW.)

Znany amerykański lotnik Wilkins
odleciał dziś z trzema aparatami lotni-
czymi z miejscowości Fairbanks na
Alasce do Point-Barrow najdalej na
północ wysuniętego osiedla, skąd ma
wyruszyć w nową podróż do bieguna
północnego.

Bandytyzm w Bułgarii.

Sofja, (A. W.)

W pobliżu greckiej granicy banda ra-
busiów zatrzymała auto wielkiego towa-
rzystwa handlu tytunem i obrabowała ja-
dących. W kilka godzin później na tem
samem miejscu zostało zatrzymane drugie
auto. Podróżni, którzy stawiali opór, zo-
stali zastrzeleni. Bandyty zdobywszy więk-
szą sumę pieniędzy uciekli przez granicę
grecką.

Komuniści w Czechosłowacji.

Praga, 27. 3. (Pat.)

W dniu dzisiejszym rozpoczął się tu
kongres czechosłowackiej partji komu-
nistycznej. Jak wynika ze sprawozdania,
liczba zorganizowanych członków partji
wynosi 138.000 osób, w czem zaledwie 1/2
procent należy do inteligencji!

Zapasy złota w Ameryce.

Nowy Jork, 27. 3. (Pat.)

Stan zapasu złota w Federal Reserve
Banku wynosi 4,485 milionów dolarów. —
Jest to największa rezerwa złota, jaką
kiedykolwiek jakieś państwo posiadało.

Gessler ustępuje?

Berlin, 27. 3. (Pat.)

Jak donosi „Welt am Montag”, minister
Reichswehry Gessler po załatwieniu bud-
żetu Reichswehry w Reichstagu nie pozos-
tanie długo na swem stanowisku. Gessler
wyrażał już kilkakrotnie zamiar ustąpie-
nia a niedawne przejścia osobiste, związa-
ne ze śmiercią ostatniego syna utrwaliły
go w tym zamiarze. Następcą jego, jak za-
pewnia dziennik, ma być poseł ludowy ad-
mirał Reuninghaus, który prowadzić bę-
dzie prace ministra Gesslera w dotychcza-
sowym kierunku.

Narodowy bieg naprzelaj.

Warszawa, 27. 3. (Pat.) Dziś odbył
się narodowy bieg naprzelaj na przestrze-
ni 5700 metrów z udziałem 103 zawodni-
ków, z których 87 bieg ukończyło. Pierw-
sze miejsce zajął Freyer (Polonia) w cza-
sie 19 min. 20 sek. 2) Sawaryn (Pogoń-
Lwów) w czasie 20,57, 3) Jaworski (AZS)
w czasie 20,58.

Prowizorjum handlowe francusko- niemieckie.

Berlin (AW.)

Z Paryża donoszą, że obie delega-
cje do rokowań handlowych francusko-
niemieckich postanowiły zapropono-
wać swym rządóm przedłużenie doty-
czasowego prowizorjum handlo-
wego do dn. 30 czerwca rb. W okresie
tym wina francuskie tak co do wyso-
kości kontyngentu, jak i cel traktowa-
ne będą tak samo, jak wina włoskie i
hiszpańskie, wzamian za co Francja
poczyniła Niemcom pewne ustępstwa
w sprawie importu niemieckich wyro-
bów przemysłowych.

Przeciw porozumieniu lotewsko- rosyjskiemu.

Helsingfors (AW.)

Oficjalny organ rządowy „Uusi
Suomi” ostro krytykuje rokowania
Lotwy z rządem sowieckim i wyraża
nadzieję, że Lotwa jako wierny czło-
nek Ligi Narodów nie podpisze nigdy
ostatecznego układu z Sowietami.

Podwyżka komornego w Niemczech.

Berlin (AW.)

Z dn. 1 kwietnia komorne podwyż-
szone będzie do 110 proc. komornego
przedwojennego.

Nominacje kościelne na Pomorzu.

Nowi proboszczowie.

Pan Wojewoda Pomorski udzielił
następujących prezent na probostwa
patronatu rządowego:

- 1) na probostwo w Drzycimiu w po-
wiecie świeckim księdzu Marcelmu
Dorszyńskiemu z Działdowa,
- 2) na probostwo w Garcu w powie-
cie gnieńskim księdzu Teodorowi Bo-
rowskiemu, kapelanowi z Grudziądza,
- 3) na probostwo w Gostoszynie w
powiecie tucholskim księdzu Pawłowi
Nagórskiemu z Legbąda w powiecie
chojnickim,
- 4) na probostwo w Kościerzynie ka-
Janowi Krysińskiemu z Kartuz,
- 5) na probostwo w Mokrem k.Ło
Grudziądzu księdzu Aleksandrowi
Pronobisowi, administratorowi tegoż
probostwa,
- 6) na probostwo w Strzelnie w po-
wiecie morskim księdzu Anastazemu
Kręckiemu z Tyłowa w tymże powie-
cie, wreszcie
- 7) na probostwo w Subkowach w
powiecie tczewskim księdzu dr. Kon-
stantemu Krefftowi ze Zblewa w po-
wiecie starogardzkim. —

28. III. Bank Polski płacił za:

Dolary amerykańskie	-	8,89
Marki niemieckie	-	211,08
Guldeny gdańskie	-	172,75
Franki szwajcarskie	-	171,59
„ francuskie	-	34,83
Funty szterlingów	-	43,32

Z Niemiec

Wyrok śmierci na czterech „kapturowców”.

W Berlinie zapadł w ub. sobotę wyrok w słynnym procesie przeciw członkom t. zw. „sądów kapturowych” przy „czarnej Reichswehrze”. Za zamordowanie wachmistrza Wilmsa skazani zostali na śmierć kapturowcy: Fuhrmann, Umhofer, Klapproth i Schulz. Ten ostatni, o którym już dawniej pisaliśmy był głównym przywódcą „czarnej Reichswehry” i przewodniczącym katów.

Prawdopodobnie jednak nie dojdzie do wykonania wyroku śmierci, gdyż sąd wniósł do ministerjum państwa prośbę o ulaskawienie. Wogóle cały proces zakrawa na komedię. Dziś już bowiem główny organ „Stahlhelmu” „Arm nius” donosi się amnestji dla wszystkich skazanych kapturowców. Pismo to zdradza w odnośnej dziedzinie, że swego czasu powstała „czarna Reichswehr” za zgodą „Reichswehry” i porozumieniem kierowników niemieckich partji politycznych.

Podwójne samobójstwo z obawy przed karą.

Pod Elblągiem znaleziono powieszoną trupy pewnego kucyka z Królówca i jego kochanki. Stwierdzono, iż kupiec ów dopuścił się w Królówcu sprzeniewierzeń w firmie, w której pracował. Liczył on lat 24, a jego kochanka 21.

Spuszczenie na wodę krążownika „Koenigsberg”.

Przy udziale przedstawicieli rządu, posłów niemieckich „Reichswehry” odbyło się w ub. sobotę w Wilhelmshaven spuszczenie na wodę nowego krążownika „Koenigsberg”. Dawniejszy krążownik tej samej nazwy został zatopiony w czasie wojny. Na uroczystość tę przybyli również przedstawiciele miasta Królówca którego obecny iadurmistrz Lohmeyer był dawniej komendantem zatopionego „Koenigsberga”.

Śmiertelny wypadek na grobie syna.

Podczas odwiedzin grobu swego syna na cmentarzu w Szpandawie pod Berlinem przywiałą została żona emeryta Zieglera tak nieszczęśliwie przez spadły kamień pomnikowy, że niebawem nastąpi śmierć.

RÓŻNE

40.000 dolarów za zbadanie śpiączki.

Z Paryża donoszą: Według wiadomości nadeszłych z Nowego Jorku wyznaczył znany amerykański bankier Pierpont Morgan 40.000 dolarów instytutowi neurologicznemu dla zbadania śpiączki. Jak wiadomo, na straszną tę chorobę zmarła przed dwoma laty żona Morgana.

Bocian zwycięzca.

Niezwykły dowód odwagi, a raczej boćkowej impertynencji, złożył bocian cyrku Gleich w Elberfeldzie. — Między ulubieńcem całego personelu cyrkowego Maksusiem i 14 królami pustyni, potężnymi lwami berberyjskimi doszło do ostrego starcia, w którym lwy okropnie stchórzywszy z poćwińniętymi ogonami podały tył nieprzyjacielowi.

Maksusiowi udało się niewiadomym sposobem wtargnąć podczas

prób do lwiej klatki. Przerazony pogromca pospieszył Maksusiowi z pomocą, która jednakże okazała się zupełnie zbyteczną. Bocian zaatakował najbliższego wroga potężnie ogrzywnego lwa a król pustyni widząc skaczące i klekoczące stworzenie z rozczepionymi skrzydłami cofnął się pospiesznie w koło przyjaciół. Maksus nie dając za wygraną pospieszył za rejterującym i z gwałtownym impetem napadł na całą 14-togłową lwią gwardję. Nie próbując się nawet bronić przed wściekłymi uderzeniami dzioba bocianego, królewska rodzina poczęła w panicznym strachu uciekać,

wyracając postumenty na arenie. — Pogromcy z trudem udało się obronić lwy przed bohaterem bocianem, który po dokonaniu dzieła, rozklekotał głośno swe zwycięstwo.

Szczególny wypadek.

Na jednej z ulic Paryża zaszedł w tych dniach szczególny wypadek. Pies owczarski, który z otwartego okna czwartego piętra przyglądał się psim harcom na ulicy, popadł w takie podrażnienie, że wyskoczył przez okno. Spadł on na głowę pewnej kobiecie, która wskutek tego doznała rozbięcia czaszki. Odwieziono ją w stanie groźnym do szpitala. Pies natomiast szwanku nie ponosił i dalej pobiegł, aby wziąć udział w psiej walce.

Komunistyczna armja w Niemczech.

Pochód 20.000 milicjantów komunistycznych w Berlinie.

Berlin, 25. 3. (PAT.)

Wczoraj wieczorem komuniści wzięli wiec w jednej z dzielnic Berlina celem zaprotestowania przeciwko krwawym zajściom niedzielnym na dworcu Lichterfelde — Ost, oraz przeciwko planowanemu zjazdowi Stahl-

helmu w dn. 8-go maja. Pochód, w którym uczestniczyło 20.000 członków czerwonej milicji komunistycznej odbył się bez zakłócenia spokoju. Silne oddziały policji obsadziły boczne ulice oraz dworce kolejowe.

Tylko trzy dni

do 1-ego kwietnia!!!

Każdy prenumerator Słowa Pomorskiego powinien mieć już

odnowioną prenumeratę na II-gi kwartał lub na kwiecień.

Kto do tego czasu nie uskutečnił zamówienia, niech uczyni to natychmiast w najbliższym urzędzie pocztowym, lub w jednej z naszych agentur.

Biadania winnych.

O położeniu na ziemiach wschodnich.

„Kurjer Wileński” narzeka na stosunek ludności białoruskiej do państwowości polskiej, nawołując do stosowania pozytywnych środków dla wytworzenia psychiki zaufania wśród szerokich mas miejscowej ludności:

— Wszyscy pamiętamy, jak świetnie rozumieli te sprawy okupanci niemieccy. Oczekiwać przez zależną ludność z uczuciem twórcy i nienawiści, nie znając języka, zwyczajów i tradycji umieli w ciągu paru lat swych rządów zastąpić u chłopów białoruskiego na szacunek i zaufanie.

Czem sobie wytłumaczyć to dziwne zjawisko?

Oto tem, że Niemcy, stosując metodę silnej władzy wojskowej, umieli być sprawiedliwymi, bezstronnymi w stosunku do wszystkich obywateli, a nade wszystko być dobrymi gospodarzami i administratorami tego kraju.

I miejscowy chłop białoruski wybaczył Niemcom ich represję gospodarcze lub rekwizycje najpotrzebniejszych przedmiotów, wspominając czasy okupacyjne niemal, że z sympatją. — Ciekawimy wiedzieć co by też się sta-

ło, gdyby „Słowo Pomorskie” wystąpiło z takim samym ostrzeżeniem pod adresem regime'u p. Piłsudskiego i lokalnej „sancji moralnej” na Pomorzu.

Zupełnie inny stosunek zachodził między miejscowym ludem białoruskim a państwowością polską w latach 1918—1920. Ludność białoruska, szczególnie katolicka, przyjmowała wojska polskie z serdecznością i ufnością. Nieraz żołnierz polski lepiej był pielęgnowany i wspomagany przez ludność białoruską, niż rdzennie polską w Kongresówce. Podobne stanowisko zajmowała inteligencja białoruska w dużym stopniu spolonizowana.

Zaledwie minęło kilka lat rządów polskich na naszych ziemiach, a nastroje wśród ludności białoruskiej uległy tak radykalnej zmianie. Zasadniczym momentem, który uderzył każdego nawet najmniej spostrzegawczego obserwatora stosunków kresowych, jest bezwzględna nieufność do wszystkiego, co polskie. Dziś chłop białoruski nie ufa ani władzom administracyjnym, ani władzom szkolnym, ani sądom, ani wogóle żadnemu przedstawicielowi państwowości polskiej.

Zjawisko to wzbudza słuszny niepokój u ludzi patrzących w dalszą przyszłość tych ziem, bo na postulatach wyłącznie przymusowości budować państwowość polską na ziemiach wschodnich, równa się pchaniu jej ku nieuniknionej zglubie.

Jest to budowa gmachu bez fundamentów na lotnych białorusko-litewskich piaskach. —

Dla ścisłości należy stwierdzić, że to od traktatu ryskiego zwolennicy radykalizmu polskiego budują na tych piaskach — jednakże nie polską państwowość a lewicową anarchję. A przytem narzekają na brak zaufania do państwowości polskiej, którą od kilku lat, licytując się w demagogji przeciwpaństwowej z dzisiejszymi komunistami białoruskimi, deptali i tarzali przed oczyma zdumionej ludności białoruskiej po lotnych białorusko-litewskich piaskach.

RADJO

Wtorek, 29. 3. 1927.

Warszawa, 1111 m.

15.00—15.25: Komunikat gospodarczy i meteorologiczny. 15.30—16.45: Stacja nieczynna. 16.45—17.10: „Budowa portu w Gdyni” wygłosi inż. St. Łęgowski. 17.15: Koncert popołudniowy. 18.40—19.00: Rozmaitości. 19.00—19.25: „General Bonaparte” — prof. Włodzimierz Drwankowski. 19.30—19.45: Komunikat rolniczy. 19.45—20.10: „W krainie Mormonów” — prof. Aleksander Janowski. 20.10—20.30: Przerwa. Przepuszczalnie komunikaty. 20.30: Koncert kameralny, poświęcony twórczości Beethovena. Wykonawcy: Kwartet Ozmiński: Józef Ozmiński (I. skrzypce), Henryk Gołębiowski (II. skrzypce), Leopold Dworakowski (altówka) i Lucjan Budkiewicz (wiolonczela). I. Beethoven: Kwartet smyczkowy A-dur op. 18 Nr. 5. I. Allegro. II. Menuetto. III. Andante cantabile (temat z warcjami). IV. Allegro. 2. Schubert: Kwartet smyczkowy d-moll op. 14: I. Allegro. II. Andante con moto. III. Scherzo (Allegro molto). IV. Presto. Sygnał czasu. Informacje prasowe.

Pamiętaj, że tylko wówczas będzie dobrze w Polsce, gdy się wyzbędziesz nałogu kupowania zagranicznych towarów.

Rene Bazin.

66

Dawida Birot.

(Ciąg dalszy).

Jakieś głosy ludzkie nawoływały się wśród wieczornej ciszy; kominy wysyłały w powietrze wstęgi białego dymu, gdyż była to pora kolacji.

Tuż pod oknem nad kawiarnią, na wąskiej drożynie otoczonej żywoplotem, pojawiła się nagle smukła, młoda dziewczyna. Skąd tu przyszła? Oczekiwała kogoś widocznie, a ręce jej położone na gałązkach bukszpanowego ogrodzenia drżały jak w febrze. Po jakimś czasie przybył od strony pola młody, zręczny chłopiec, idąc niedbale i bez pośpiechu; ucieszył się prawdopodobnie, że jest oczekiwany, bo zadowolenie zagościło przelotnie na jego młodzieńczej, lecz już zwidłej twarzy. Młoda dziewczyna, widząc go zbliżającego się, przynęknęła oczy, jakby oślnięta ją światłość; nadzwyczajna sładycz spełnionego marzenia zakwitła na jej ustach uśmiechem, przykuła nieruchomo do miejsca, dopiero gdy ukochany był już bardzo blisko, obiedwie jej dziewczęce ręce biorąc udział w tym śnie o miłości, wyciągnęły się poza żywoplot, jak dwie lilje w cieniu. Mężczyzna nie zauważył tego ruchu i przeskoczywszy przez niskie ogrodzenie, namilętnie chwycił ją w ramiona. Spłeceni uściskiem odeszli ku dolinie

zamieniając niedostępalne wyrazy, a towarzyszyło im, pełne złości, spojrzenie Frozyny.

— Och! — zawołała — myśli, że pochwyliła szczęście, ta nieszczęsna! Prawie jednocześnie, Dawida spostrzegła sylwetkę mężczyzny, oddzielającą się od lasu i schodzącą powoli na dół.

— Ktoś idzie drogą — rzekła do towarzyski.

Tamta milczała podrażniona widokiem pary kochanków.

— Idźcie szybko; ma laskę na ramieniu, a w ręce niewielkie zawiniątko... Doszedł do krzyża stojącego na polu kukurydzy.

— A więc uważaj pani, co ten człowiek teraz uczyni; jeśli się skłoni, to nie on!

— Przeszedł odwrówszy głowę! Spogląda właśnie ku „Kawarni Drwalów”.

— To on! niech się pani cofnie! nadeszła godzina!

Cofnęły się obie, lecz niewidocznie za osłoną firanki, przyglądały się mężczyźnie postępującemu wśród zmroku; a gdy był już zbyt blisko okna, nadłuchiwały odgłosy jego równych kroków, uderzeń grubych trzewików na kamiennym progu, skrzyknięcia drzwi otwieranych niecierpliwą ręką i głosu pytającego na wstępie:

— A cóż matko, czy moja wielka gotowa?

— Tak panie Le Floch, niezapomnia-

łam o waszem życzeniu, odparł głos niewieści.

— Podajcie mi butelkę białego, jak zwykle. Mam nadzieję, że niema tu u was nikogo?

— Widział pan przecież, że jesteście moim jedynym gościem!

Kobiety ukryte w pokoju na pierwszym piętrze nie śmiały się poruszyć z obawy, aby odgłos ich kroków nie zaprzeczył słowom gospodyni; wstrzymywały oddech nadsłuchując każdego ruchu Le Flocha, w oczekiwaniu chwili, w której uspokojony panującym milczeniem, odsunie krzesło chcąc usiąść przy stole. Gospodyni z hałasem odkorkowała butelkę, poczem słyhać było bulgotanie płynu nalewanego do szklanki. Gość widać wysyczył jej zawartość i postawił opróżnioną, z głośnym stukiem szklanki o blat marmurowy. Głos kobiecy zapytał: — Pozwól pan że go opuszczę? Muszę załatwić jeszcze niejedno w moim gospodarstwie.

Lekki krok przesłizgnął się po podłodze, jakieś drzwi zostały otworzone i wkrótce zamknięte. Zupełna cisza zaległa kawiarnię. Wówczas Dawida zeszła na dół; źle dopasowane deski w sionce zaczęły skrzypieć, co zwróciło uwagę zamysłonego mężczyzny, który ujrzał w chwilę potem schodzącą kobietę w jasnej sukience ozdobionej haftem, z białą rączką wspartą o poręcz. Młoda panna przystanąła na chwilę w progu sali oświetlonej lampą wiszącą w pośrodku,

poczem zbliżyła się do samotnego gościa, który siedział bez ruchu, a zdziwienie pogłębiło zmarszczki na jego twarzy chudej, poznaczonej plamami, zdradzającymi cierpienie żółciowe. W niczem nie przypominał teraz lwa! Rysy twarzy były bardzo regularne, jasna broda spadała na zniszczoną, aksamitną kamizelkę, oczy niebieskie, ostre, bynajmniej nie zaleknione, zdawały się pytać:

— Kto ty jesteś i pogo do mnie przychodzisz? Czy wyrządziłem ci jaką krzywdę, którą mi chcesz wypomnieć nachodząc mnie tak śmiało?

Tymczasem Dawida podeszła do stolika i podczas gdy mężczyzna składał jej niezgrabny ukłon, rzekła łagodnie:

— Panie Le Floch, jestem przyjaciółką pańskiej żony!

Twarz drwała stała się natychmiast wroga.

— Więc ona jest tutaj? Domyślałem się tego!

— Przysłała mnie do pana i prozę, a byś wysłuchał polecenia, z którym w jej imieniu przychodzę. Ona panu przebacza wszystkie wyrządzone sobie krzywdy, a to czego żąda jest słuszne!

To nieoczekiwane wspomnienie tyłu upokorzeń zadanych kobiecie będącej matką jego dzieci i wdzięczna postać stojącej przed nim dziewczyny, wywarły pewne wrażenie na drwalu; złośliwy w śmiech rozchylił jego wąskie usta:

(Ciąg dalszy nastąpi)

